

ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וצונו לעסוק
בדברי תורה.

Barukh Atah Adonai
Eloheinu melekh ha-olam
asher kidshanu b'mitzvotav
v'tzivanu la'asok
b'divrei Torah.

Blessed are You, YHVH,
our God, eternal sovereign, who
sanctifies us in God's connecting
command to busy ourselves
in words of Torah.

GOD!!!!!!

NOT MOSES

KORBAN

Exodus 28:1-12

KOHENIC LINEAGE BEGINS HERE

Uh oh: hierarchy? superiority? Egypt?!!!

ואתה תקרב אליך את אהרן אחיך
ואת בניו אתו מתוך בני ישראל
לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי-
קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת:
ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר
מלאתינו רוח חכמה ועשו את-בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי:

1-3. **Bring close** to you Aharon your brother and his sons with him from the Children of Israel, to serve Me: Aharon, Nadav and Avihu, Elazar and Itamar sons of Aharon. Make holy garments for Aharon your brother, for honor and beauty. Speak to all who are wise-hearted, whom I filled with the spirit of wisdom, and they will make Aharon's garments to sanctify him to serve Me.

RITUAL

Cross-cultural

THIS IS NEW

ואלה הבגדים אשר יעשו חשן
ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מנפנת
ואבנט ועשו בגדי-קדש לאהרן
אחיך ולבניו לכהנו לי: והם יקחו את
הזהב ואת-התכלת ואת-הארגמן
ואת-תולעת השני ואת-השש: ועשו
את-האפד זהב ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב:

4-6. And these are the garments they will make: a breastplate, shoulder plates, a robe, an embroidered coat, a headdress, and a girdle. They will make holy garments for Aharon your brother, and his sons, for their service of Me. They will take gold, and yarns of blue, purple and scarlet, and fine linen. They will make the breastplate with crafts of gold, and yarns of blue, purple and scarlet, and fine twined linen.

שתי כתפות חֲבֵרֹת יהיה-לו אל-שני
קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר
עליו כמעשהו ממונו יהיה זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר:
ולקחת את-שתי אבני-שהם ופתחת
עליהם שמות בני ישראל:

7-9. It will have its two shoulder pieces joined at its two edges, so it will be conjoined. The finely done girdle of the breastplate will be the same handiwork of gold and yarns of blue, purple and scarlet, and fine twined linen. Take two onyx stones, and engrave on them the [tribal] names of the Children of Israel

All of the people are on Aaron

ששה משמותם על האבן האחת ואת
שמות הששה הנותרים על-האבן
השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן
פתוחי חתם תפתח את-שתי האבנים
על-שמות בני ישראל מסבת משבצות
זהב תעשה אתם: ושמת את-שתי
האבנים על כתפת האפד אבני זכרון
לבני ישראל ונשא אהרן את-שמותם
לבני יהוה על-שתי כתפיו לזכרון:

10-12. [There will be] six of their names on one stone, and the remaining six names on the other stone – in order of their birth. As an engraving in stone, like engravings of a signet ring, engrave the two stones with the [tribal] names of the Children of of Israel. Make insets of gold. Put the two stones on the shoulder plate as **remembrance for the Children of Israel**, and Aaron will bear their names on his two shoulders before YHVH as a **remembrance**.

<u>P</u>	Pshat (פּשַׁט)	<ul style="list-style-type: none"> • Literal names left and right, in birth order of the Tribes • Remember by the Children of Israel? • Kohenic legacy begins here
<u>R</u>	Remez (רִמּוֹז)	<ul style="list-style-type: none"> • “Remembrance” as consciousness shift - state of mind of the wearer • Implication: the People needed this. What did they lack? • Remembrance of identity, covenant
<u>D</u>	Drash (דְּרַשׁ)	<ul style="list-style-type: none"> • Gap in text = elder-born tribes on right shoulder or left? • Onyx = “Shoham” = Transcendence • Like cherubs on Ark - the space between!
<u>S</u>	Sod (סוּד)	<ul style="list-style-type: none"> • Kabbalah: right shoulder (hesed = love), left shoulder (gevurah = strength) • WHERE IS GOD IN THIS?

Siftei Hakhamim, Ex. 28:1

לאחר שתגמר מלאכת המשכן כלומר ולא מעכשיו שהרי הקרבנות לא היתה רק ע"י הבגדים והמשכן.

Take close to you – After the work of the *Mishkan* is completed – but not yet, for they [became *kohanim*] only by [the making of] the garments and *mishkan*.

Shemot Rabbah 37:2

ואתה הקרב אליך - אמרו בשעה שירד משה מסיני וראה ישראל באותו מעשה הביט באהרן והיה מקיש עליו בקורנס והוא לא נתכוין אלא לעכבם עד שירד משה, ומשה היה סבור שהיה אהרן שותף עמהן והיה בלבו עליו, א"ל ה' משה יודע אני כוונתו של אהרן היאך היתה לטובה משל לבן מלך שזחה דעתו עליו ונטל את הצפורן לחתור בית אביו, א"ל פדגוגו אל תיגע עצמך תן לי ואני אחתור הציץ המלך עליו א"ל יודע אני היאך היתה כוונתך, חייך איני משליט בריה על פלטין שלי אלא אתה כך בשעה שאמרו ישראל לאהרן קום עשה לנו אלהים א"ל אני כהן אני אעשה אותו ומקריב לפניו, והוא לא נתעסק אלא לעכב עד שיבא משה, א"ל הקב"ה אהרן יודע אני היאך היתה כוונתך חייך אני משליט על קרבנותיהן של בני ישראל אלא אתה שנ' ואתה הקרב אליך. היכן א"ל הדבר הזה למשה, במשכן.

Bring close to you – When Moshe descended from Sinai and saw Israel *in that act*, he gazed at Aharon hitting it with a hammer. Aharon's intent was to restrain them until Moshe descended, but Moshe thought Aharon was joining them and got angry with him. God said: "Moshe, I know Aharon's intent was good!" It's like a prince of unsteady mind who took a shovel to upend his father's house. His tutor said to him: "Don't wear yourself out! Give it to me and I will upend it." The king saw this and said: "I know your intent is good. I swear that none but you will have dominion in my palace." So too when Israel told Aharon (Ex. 32:1), "Go make us a god!" ... he said to them: "I am a *kohein* so I will make it and bring it *korbanot*," but he did so only to restrain them until Moshe came. God told Aharon: "I know what your intent was. I swear that none but you will have dominion of the *korbanot* of the Children of Israel" – thus it is said (Ex. 28:1): "**Bring close to you.**" But where did God tell this to Moshe? In the [Torah text setting forth plans for the] *mishkan* [long before Moshe actually installed Aharon]!

Numbers 9:1

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר-סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּחֹדֶשׁ הָרְאשֹׁן לְאֹמֶר....

YHVH spoke to Moshe in the Sinai desert, on the first new moon of the second year after the exodus from the land of Egypt, saying....

B.T. Pesahim 6b

פְּתִיב הָקָא: "בְּמִדְבַּר סִינַי, וְכָתִיב הָתָם: "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי." מַה לְהֵלֶן בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ יְהוָה אֶף כָּאן בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ. וְנִיכְתוּב בְּרִישָׁא דְחֹדֶשׁ רֵאשׁוֹן, וְהָדָר נִיכְתוּב דְחֹדֶשׁ שְׁנִי. אָמַר רַב מְנַשְׁיָא בַר תַּחְלִיפָא מְשָׁמִיָּה דְרַב: זֹאת אוֹמְרַת אִין מוֹקְדִים וּמְאוּחַר בְּתוֹרָה.

It is written (Num. 1:1), "God spoke to Moshe in the Sinai desert in the Tent of Meeting on the first day of the second month [of the second year]." Just as there it occurred at the New Moon, on the first day of the month, so too here (in Num. 9) on the New Moon. But if so, Torah should say first what occurred in the first month and then what occurred in the second month. [Num. 9 was the first month, chronologically before Num. 1:1.] Rav Menashya bar Tahlifa said in the name of Rav: There is no before or after in Torah!

Exodus 31:16-18

וְשָׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעֹלָם כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפְּשׁ: וַיִּתֵּן אֶל-מֹשֶׁה כָּכֹל לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת לַחַת אֲבָן פְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים:

The Children of Israel will keep Shabbat, making Shabbat in their generations as an eternal covenant. It is a sign between Me and the Children of Israel forever, for in six days YHVH made heaven and earth, and on the seventh day [God] rested and re-ensouled. God gave Moses, on finishing speaking with him on Mount Sinai, the two tablets of *Eidut*, stone tablets inscribed with the finger of God.

Rashi, Ex. 31:18

ויתן אל משה. אין מקדם ומאחר
בתורה מעשה העגל קדם לצווי
מלאכת המשכן ימים רבים היה

God gave Moses – There is no before or after in Torah! The golden calf incident preceded the command of building the *Mishkan* [Ex. 25] and priestly garments [Ex. 28].

B.T. Temurah 14b

כתב לך את הדברים האלה, אלה
אתה כותב, אבל אי אתה כותב
הלכות. אמרי: דלמא מלתא חדתי
שאני, דהא רבי יוחנן וריש לקיש
מעייני בספרא דאגדתא בשבתא,
ודרשי הכי: "עת לעשות לה' הפרו
תורתך", אמרי: מוטב תעקר תורה,
ואל תשתכח תורה מישראל.

"Write for yourself these words" (Ex. 34:27) [the second tablets, after the Golden Calf] – means *these words* [from God] themselves, so don't write down *halakhah* – oral law. But what if a new matter is different [so we must write it lest we forget]? Thus did R. Yohanan and Reish Lakish read from *Sefer Aggadah* [instead of Torah] on Shabbat, fulfilling (Ps. 119:126) "It's time to do for God: *we must flip Your Torah.*" They said, "Better to uproot a bit of Torah so Torah will not be forgotten among Israel."

The Sabbath

(Abraham Joshua Heschel 1951)

It is impossible for [hu]man[ity] to shirk the problem of time. The more we think the more we realize: we cannot conquer time through space. We can only master time in time. The higher goal of spiritual living is not to amass a wealth of information, but to face sacred moments. **In a religious experience, for example, it is not a thing that imposes itself on [humanity] but a spiritual presence. What is retained in the soul is the moment of insight rather than the place where the act came to pass.** A moment of insight is a fortune, transporting us beyond the confines of measured time. Spiritual life begins to decay when we fail to sense the grandeur of what is eternal in time....

Judaism teaches us to be attached to holiness in time, to be attached to sacred events, to learn how to consecrate sanctuaries that emerge from the magnificent stream of a year. The Sabbaths are our great cathedrals....

Jewish ritual may be characterized as the art of significant forms in time, as architecture of time. Most of its observances – the Sabbath, the New Moon, the festival, the Sabbatical and the Jubilee year – depend on a certain hour of the day or season of the year....

It is indeed a unique occasion at which the distinguished word *kadosh* (holy) is used for the first time: in the Book of Genesis at the end of the story of creation. How extremely significant is the fact that it is applied to time, "God blessed the seventh day and made it holy." There is no reference in the record of creation to any object in space that would be endowed with the quality of holiness.

This is a radical departure from accustomed religious thinking. The mythical mind would expect that, after heaven and earth have been established, God would create a holy place – a holy mountain or a holy spring – whereupon a sanctuary is to be established. Yet it seems as if to the Bible it is holiness in time, the Sabbath, which comes first.

The meaning of the Sabbath is to celebrate time rather than space. Six days a week we live under the tyranny of things of space; on the Sabbath we try to become attuned to holiness in time. It is a day on which we are called upon to share in what is eternal in time, to turn from the results of creation to the mystery of creation; from the world of creation to the creation of the world.

Exodus 28:11

וְשָׂמֶת אֶת-שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתֹפֶת הָאֶפֶד אַבְנֵי זָכָרָן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת-שְׁמוֹתֵם לִפְנֵי יְהוָה עַל-שְׁתֵּי כְּתָפָיו לְזִכָּרוֹן:

Put the two stones on the shoulder plate as remembrance for the Children of Israel: Aharon will bear their names on his two shoulders before YHVH as a remembrance.

Rashi, Ex. 28:11

לזכרון. שיהא רוֹאֵה הַקֶּבֶ"ה אֶת הַשְּׁבָטִים כְּתוּבִים לִפְנֵינוּ וְיִזְכֹּר צְדָקָתָם:

As a remembrance — So the Holy Blessed One will see the names of the tribes written before God and remember their righteousness (Ex. Rabbah 38:8).

Exodus Rabbah 38:8

בְּאִיזָה זְכוּת הָיָה אַהֲרֹן נִכְנָס לְבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים? אָמַר רַבִּי חֲנִינְא בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי לְשִׁמְעֵאל, זְכוּת הַמִּילָה הִיְתָה נִכְנָסֶת עִמּוֹ, שְׁנֵאמַר ... זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר זְכוּת הַשְּׁבָטִים הִיְתָה נִכְנָסֶת עִמּוֹ, שְׁנֵאמַר: וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם, מִנְּנֹן זֶה, י"ב, וְאֵלוֹ הֵן י"ב אֲבָנִים שֶׁהָיוּ נְתוּנוֹת עַל לְבוֹ שֶׁל אַהֲרֹן, וְעָלִיהֶם שְׁמוֹת הַשְּׁבָטִים... מֵה טַעַם, שְׂיִהְיֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בָּהֶם וּבְבִגְדֵי כְהֵן בְּכַנְּסוֹתוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְנִזְכָּר לְזְכוּת הַשְּׁבָטִים... קִדְּ אַהֲרֹן הָיָה נִכְנָס בְּכָל שַׁעַר לְבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים, וְאֵלוֹ לִי זְכוּיוֹת הַרְבֵּה שֶׁהָיוּ נִכְנָסוֹת עִמּוֹ וּמְסִיעוֹת אוֹתוֹ לֹא הָיָה יָכוֹל לְהַכְנִס, לָמָּה, שֶׁהָיוּ מְלֹאכֵי הַשָּׂרֵת שָׁם, מֵה עָשָׂה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתָּן לוֹ מִדְמוֹת לְבוּשֵׁי הַקְּדוֹשׁ.

By what merit did Aharon enter into the Holy of Holies? R. Hanina son of R. Yishmael said, "By the merit of the *brit milah* (circumcision) he entered, as it is said, 'This is My covenant that you will keep.'" ... R. Yitzhak said, "By the merit of the tribes he entered, as it is said, '...This is what you will do: Make stones for 12 – two stones for the *yod* (God) – like the two stones given [to Moshe], now given to the heart of Aharon, and on them put the names of the tribes.' Why? So that when the Holy Blessed One would see them on the *Kohein's* clothes when he enters [the Holy of Holies] on Yom Kippur, God will remember the merit of the ancestral tribes.... Thus would Aharon enter each time into the Holy of Holiness: only by *their* great merit would he be aided to enter, without with he would be unable to enter. Why? For the ministering angels were there, so the Holy Blessed One decreed that Aharon be given holy clothes akin to their own.

Hatam Sofer, Ex. 28:11

לזכרון. היינו דאחו"ל העוסקים עם הציבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמי' שזכות אבותם מסייעתם ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם וה"נ אהרן שליח הציבור נושא על כתפיו י"ב השבטים לא השבטים הקדומים אלא י"ב שבטי ישראל משא כל העם על כתיפיו כל מחסורם עליו כמאן דטעין אכתפיו דמי' ואמנם לא בזכותו אלא זכות י"ב שבטי ישורן הראשונים וזכות אברהם יצחק ויעקב בחשן על לבו, באופן שעל כתפיו נושא זכרון לבני ישראל לאנשי הדור הזה ונכנס בזכות השבטים והאבות הראשונים וזכרון לפני ה', שזכות אבותם מסייעתם ושוב מעלה עליו הכתוב כאלו הוא בעצמו עשה ע"כ מסיים ונושא אהרן את משפט בני ישראל תלה הדבר בו לבד:

As a remembrance — One who serves community serves *with* community for the sake of heaven, as a merit of the ancestors who aid them. Raising them is a great reward: Aaron is the *shaliah tzibur* (agent of the community) literally lifted on his shoulders by the names of the 12 tribes uplifting the entire nation on his shoulders, and taking on himself their deficiencies and worries. Not by his own merit but the merit of they whom he serves do the ancestors dwell with him – the merit of Avraham, Yitzhak and Yaakov in a breastplate over his heart. Likewise, modern community servants raise up the remembrance of the Children of Israel, and enter into the merit of the tribes and the ancestors to bring all of them before God, for their merit aids one's service. Even if one believes one serves by one's own merits, even so it is their merit that aids one, and that the righteousness of one's service to the Children of Israel depends on that alone.

Exodus 28:36-38

- וַעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפְתַחְתָּ עָלָיו
 פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ 36. Make a plate of pure gold, and engrave on it,
 like engraving of a signet ring, "Holy to YHVH."
 וּשְׂמַתָּ אֹתוֹ עַל-פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל- 37. Put on it a blue lace so it will be on the
 הַמְצַנְנֶת אֶל-מִוֶּל פְּנֵי-הַמְצַנְנֶת יְהוָה׃ headdress, opposite the face of the headdress.
 וְהָיָה עַל-מִצַּח אַהֲרֹן ... תָּמִיד לְרַצּוֹן 38. It will be on Aharon's forehead ... always, for
 לָהֶם לְפָנֵי יְהוָה׃ **YHVH's acceptance on their behalf.**

Rashbam, Ex. 28:36

קדש ליהו"ה - על האפוד ועל החשן
 היו שמות בני ישראל לזכרון... כלומר,
 הקב"ה מרצה עון הקדשים.
Holy to YHVH – On the [high priest's] breastplate
 and shoulders lay the [12] names of the [tribes] of
 Israel as a reminder, meaning that God will desire
 the imperfect holy offering.

Rabbeinu Bahya, Ex. 28:36

קדש ליהו"ה - כי כהן גדול הוא דוגמא
 גם כל בגדיו שהוא לובש בשעת עבודה
 הנה הם דוגמא ולכך תמצא שהזכיר
 הכתוב למעלה.
Holy to YHVH – The high priest was an example,
 like the vestments worn during the performance of
 duties. And by examples, they were seen as
 reminders of the supernal writing....

Proverbs 27:19

כַּמִּים הַפְּנִים לְפָנִים
 כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם
 As water [reflects] face to face,
 So the heart from person to person.

Psalms 23:2-3

עַל-מֵי מְנוּחֹת יְנַהֲלֵנִי
 נַפְשִׁי יִשׁוּבָב יְנַחֲנֵנִי
 בְּמַעְגְּלֵי-צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ
 God leads me beside still waters
 to restore my soul, guiding me
 in right paths for the sake of the Name.

